अ

1. अ stirps demonstrativa; v. gr. 270.

2. अ (ut mihi videtur, a praec. v. gr. comp. 371.) particula negativa, quae vocabulis praefigitur per compositionem. Ante vocales ei additur न् euphonicum (v. gr. 114, 667 et cf. gr. ἀ, ἀν, lat. *in*, goth. et germ. *un*).

अंश् 10. *P.* (समाघाते *K.* विभाजने *V.*) coacervare, dividere. Scribitur etiam अंस्.

अंश *m.* (r. अंश् s. अ) 1) pars, portio. 2) humerus. Sak. 22.6. infr. (cf. germ. vet. *ahsala*, lat. *axilla*, v. sq, अंशल). Scribitur etiam अंस.

अंशल (a praec. s. ल) robustus. Scribitur etiam अंसल.

अंशु *m.* (r. अंश् s. उ) radius.

अंशुक *n.* pannus, vestis; स्तनांशुक tunica pectoralis. Ur. 61.2.

अंशुमत् (ab अंशु s. मत्) 1) radiis praeditus. Bh. 10.21. 2) *m.* sol.

अंस् 10. *P.* v. अंश्.

अंस *m.* v. अंश et cf. goth. *amsa* humerus.

अंसल (a praec. s. ल) fortis, robustus. Am.

अंह् 1. *A.* (grammatici scribunt अहु v. gr. 110[a).) ire (v. अंह्रि pes et cf. अङ्घ्).

अंहति *f.* (rad. अंह् s. ति, conservato charactere primae classis sicut in वसति q.v.) donum. Am.

अंहस् *n.* (r. अंह् s. अस्) peccatum. Am. (cf. अघ, आगस् et gr. ἄγος).

अंह्रि *m.* (r. अंह् s. रि) pes. Am. (cf. अङ्घ्रि).

अक् 1. *P.* (कुटिलायाङ्गतौ *K.* वक्रगते *V.* cf. अग्) flexuose, tortuose ire (cf. gr. ἀγκή, ἀγκαί, ἀγκών, lat. *angulus*).

अकण्टक (*BAH.* ex अ priv. et कण्टक hostis) liber ab hostibus.

अकत्थन (*KARM.* ex अ priv. et कत्थन a r. कत्थ् s. अन) non gloriosus, se non jactans. In. 4.11.

अकस्मात् (*AVY.* ex अ priv. et ablat. interrogativi किम्, secundum analogiam adverbiorum साक्षात् et समन्तात्, v. gr. 675.) sine causa, subito. N. 21.22. Hit. 18.2.

अकाम (*BAH.* ex अ priv. et काम) invitus. N. 20.22.

अकार *m.* (ex अ sonus *a* et कार faciens) littera *a*. Bh. 10.33. (v. gr. 4.).

अकाल (*BAH.* ex अ priv. et काल tempus) intempestivus. Su. 1.31.

अकूपार *m.* (cujus ripa ulterior non vilis i.e. non propinqua sed remota est, latus; *BAH.* ex अ priv. et कूपार quod ipsum est *BAH.* ex कू, producto ex कु q.v., et पार; cf. दूरपार) mare. Am.

अकृतबुद्धि (*BAH.* ex अकृत et बुद्धि) non factum intellectum habens, i.e. intellectu destitutus (cf. composita, quae a ज्ञात incipiunt).

अकृतबुद्धित्व *n.* (a praec. s. त्व) Abstractum praecedentis. Bh. 18.16.

अकृतात्मन् (*BAH.* ex अकृत et आत्मन्) non factam animam habens, animâ privatus, i.e. improbus, insanus. N. 12.82. Bh. 15.11.

अक्का *f.* mater (cf. lat. *Acca*).

अक्लिष्टकार (*KARM.* ex अक्लिष्ट inturbatus, non interruptus, indefessus — a r. क्लिश् praef. अ, s. त — et कार actio, nisus) indefessus nisus.

अक्लिष्टकारिन् (a praec. s. इन्) indefessum nisum habens. In. 2.10.

अक्ष् 1. et 5. *P.* (सङ्घाते *K.* व्याप्तिसंहत्योः *V.*) coacervare, occupare.

अक्ष *m.* (v. ईक्ष् videre) 1) oculus, in fine compositorum